

ת"פ 8184/07 - מדינת ישראל - רשות המסים, לשכה משפטית - מחלקה פלילית, מדור תביעות תל-אביב נגד אפ.טי.אס.איי.אס ייזום והשקעות בע"מ, ניסים דזלדטי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8184-07 מדינת ישראל מדור תביעות - מס הכנסה ת"א נ' אפ.טי.אס.איי.אס ייזום
והשקעות בע"מ ואח'
בפני כב' השופטת דניאלה שריזלי

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל - רשות המסים
לשכה משפטית - מחלקה פלילית
מדור תביעות תל-אביב
ע"י ב"כ עו"ד תהילה מורן חגי
נגד

הנאשמים

1. אפ.טי.אס.איי.אס ייזום והשקעות בע"מ
2. נסים דזלדטי
ע"י ב"כ עו"ד משה ישראל, עו"ד א' קורצויל

החלטה

השלמה להכרעת הדין

מתאריך 23.3.14

בתאריך 23.3.14 ניתנה הכרעת דין. הנאשמים הורשעו בביצוע שתי עבירות לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה
[נוסח חדש], התשכ"א-1961.

בעקבות הכרעת הדין, ולפני שנשמעו הטיעונים לעונש, ביקשה ההגנה מבית המשפט לקבל "ראיה נוספת", מסמכי 106
שהוצאו לנאשם 2, ומתייחסים לעבודתו בשנות המס 2003, 2004.

נוכח עמדת המאשימה, נעתרתי לבקשה לקיים דיון **שלאחר הכרעת הדין**, ולאפשר לנאשם 2 למסור עדותו ביחס
ל"מסמכים הנוספים", קרי: הדו"חות האישיים שהגיש הנאשם 2 לשנות המס 2003-2004, ולהגישם, כתמיכה לגרסתו
בעדותו.

יצוין, כי לטענת ההגנה, הדו"חות האמורים לא היו ברשות הנאשם 2 במועד המשפט, והוא לא זכר אותם. הם נחשפו

בפניו בעת שקיבל "חומר חקירה" בתיק פלילי אחר שהוגש נגדו. להערכת הנאשם 2 וסנגוריו, יסייעו הדו"חות לתמיכת הגנתו במשפטו.

נוכח ממצאי הכרעת הדין והמסקנות התקשיתי להבין מה תפקידה של הראיה הנוספת, וכיצד תסייע לנאשם 2 בהגנתו.

למרות זאת, נערתתי, כאמור, לבקשה, וקיימתי דיון שבמהלכו הוגשו באמצעות הנאשם 2 המסמכים במ/1, במ/2, אשר נערכו בידי משרד **מרציאנו-מרקוס-קרמר-דגן, ניהול חשבונות ויועץ בענייני מסים**, אשר טיפל בענייניו של הנאשם 2.

במ/1 - הוא דו"ח אישי על הכנסותיו של הנאשם 2 לשנת 2003. הוא מתעד הכנסה משכר עבודה בסך 35,750 ₪. המעסיק היא נאשמת 1.

במ/2 - הוא דו"ח אישי על הכנסותיו של הנאשם 2 לשנת 2004. דווח בו על הכנסה משכר עבודה בסך 58,492 ₪, והמעסיק היא הנאשמת 1.

בעדות שמסר ב-28.5.14 ביחס למסמכים האמורים הסביר הנאשם, כי בשנת 2003 עבד 3 חודשים, ואילו בשנת 2004 עבד בחברה הנאשמת 1 ארבעה חודשים בלבד ועזב. בחקירתו הנגדית, התקשה הנאשם 2 להסביר לתובעת את הפער העצום בין סכומי השכר המדווחים בדו"חות (כמפורט לעיל) עם הטענה שהעלה במשפט כי השתכר אצל הנאשמת 1 כיועץ השקעות 60,000 ₪ מדי חודש בחודשו. לסברתו, יתכן ש"התערבבו כספים שהחזיר לו מריו על חשבון החוב" (עמ' 91, ש' 23-24). קשה מממנה הייתה השאלה - האם וכיצד סותר הדיווח על הכנסותיו משכר עבודה את קביעתי (בהכרעת הדין) שהיה "מנהל פעיל" בחברה הנאשמת 1. תשובת הנאשם 2, **"אותו קרמר שהעיד הוא זה שמילא את הדו"ח"**.

ואני לא ידעתי מה יועילו לנאשם הדו"חות במ/1 ובמ/2. התייחסותם היא לפרט שולי בהכרעת הדין, הערת אגב (בעמ' 82) לפיה לא הצליח הנאשם 2 להציג בבית המשפט ולו מסמך אחד המאמת טענתו שהיה שכיר. מדובר, כאמור, בהערת אגב בלבד. שהרי, מעמדו של מנהל כשכיר איננו שולל את מעמדו כ"מנהל פעיל" כמשמעות המונח על פי פקודת מס הכנסה.

בעניין זה ניתנה על ידי הכרעת הדין, והיא מפורטת ומנומקת למשעי. ממצאיה ומסקנותיה נסמכים על עדים וראיות, שהסתייעו דווקא בגרסת הנאשם 2, ואותה כיניתי "נטולת בסיס של אמת". אזכיר, כי העד קרמר (יועץ המס) נקרא לבקשת ההגנה לחזור לדוכן העדים במסגרת הליך שמיעת ההוכחות. מעניין לציין שבכל אותן שנים לא נזכר הנאשם 2 כי דיווח לפקיד השומה על הכנסותיו כשכיר.

שתי הערות לסיום: האחת נוגעת לתוכנם של הדו"חות במ/1 ובמ/2, וגובה השכר המדווח, אשר מחזקים את מסקנותיי בדבר מופרכות גרסת הנאשם 2.

הערה שניה מתייחסת לאמור בהכרעת הדין בעמ' 81, באשר להחלטתו של הנאשם 2 שלא להחזיק תחת ידו זכות חתימה בחברה הנאשמת 1. באותו מקום אמרתי את הדברים הבאים: **"אני יכולה להעלות בדעתי סיבות אחדות בעטיין החליט כך הנאשם. כל סיבה טובה כרעותה. מסקנתי מהאמור הוא, שאין בכוח העדר זכויות חתימה בחברה כדי להסיר מהנאשם את האחריות לתוצאות הפעילות העסקית בחברה"**.

והנה, במהלך עדותו של הנאשם 2 הובהר, כי בתקופה הרלוונטית שרוי היה בהליכי פש"ר (בהפטר מותנה בתשלומים), עד שהופטר סופית בחודש ינואר 2006. הודייתו של הנאשם 2 האירה את עינינו באשר להימנעותו מנטילת זכות חתימה בנאשמת 2 בשנים 2003 ו-2004.

לסיכום האמור:

אין בראיות הנוספות שהגיש הנאשם 2 כדי לשנות כהוא זה את הממצאים והמסקנות של הכרעת הדין, והיא נותרת על כנה.

המזכירות תמציא החלטה זו (כהשלמת הכרעת הדין) לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ד, 14 יולי 2014,